

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Arbitraal vonnis van 27 februari 2017

Kenmerk: 16/22

Het Scheidsgerecht, samengesteld als volgt:
mr. H.F.M. Hofhuis, wonende te Den Haag, voorzitter,
mr. R.P.D. Kievit, wonende te Mijnsheerenland,
dr. P.D.J. Vegt, wonende te Leiderdorp,
bijgestaan door mr. J.A.I. Wendt, griffier,
heeft het navolgende vonnis gewezen

in de zaak van:

A.,
wonende te Z.,
eiseres,
gemachtigde: mr. P.A. Hanrath,

tegen:

de stichting **B.**,
gevestigd te C.,
verweerster,
gemachtigde: mr. L.L.M.M. Smeets.

Partijen worden hierna aangeduid als eiseres en verweerster.

1. De procedure

- 1.1 Eiseres heeft met een brief van 18 november 2016 deze procedure aanhangig gemaakt. Met een daarbij gevoegde memorie van eis (met producties, genummerd 1-9) heeft zij het Scheidsgerecht verzocht om bij arbitraal vonnis te bepalen dat verweerster wordt veroordeeld om aan haar, eiseres, tegen behoorlijk bewijs van kwijting te betalen een bedrag van € 9.853,99, althans het bedrag dat het Scheidsgerecht bepaalt, te vermeerderen met de wettelijke handelsrente over de hoofdsom van € 8.753 vanaf 5 november 2016 tot en met de datum van algehele voldoening, met veroordeling van verweerster in de kosten van deze procedure, waaronder mede begrepen een vergoeding van de kosten van rechtsbijstand ten bedrage van € 1.750.
- 1.2 Met een brief van 21 december 2016 heeft verweerster een memorie van antwoord ingezonden (met producties, genummerd 1-4). Zij heeft geconcludeerd tot niet-ontvankelijkverklaring van eiseres, althans tot afwijzing van de vorderingen van eiseres, met veroordeling van eiseres in de kosten van het geding, inclusief nakosten.
- 1.3 Met een brief van 8 februari 2017 heeft de gemachtigde van eiseres een nadere productie ingezonden (genummerd 10).

- 1.4 Met een brief van 9 februari 2017 heeft de gemachtigde van verweerster twee nadere producties ingezonden (genummerd 6 en 7).
- 1.5 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 17 februari 2017. Eiseres was aanwezig in persoon, bijgestaan door haar gemachtigde. Aan de zijde van verweerster waren aanwezig haar bestuurder, de heer D. (hierna: D.), en haar gemachtigde. De gemachtigden hebben het woord gevoerd mede aan de hand van (pleit)aantekeningen, die aan het Scheidsgerecht zijn overgelegd.

2. De feiten

- 2.1 Eiseres is anesthesioloog. Zij heeft in de jaren 2014–2016 werkzaamheden verricht als medisch specialist (anesthesie) in het B. (hierna: het ziekenhuis), op de locatie E. te Y.. Bij het ziekenhuis waren tot medio 2016 behalve verweerster enkele andere partijen betrokken, waaronder twee besloten vennootschappen, genaamd 'F.' en 'G.' (hierna: B.). Deze beide vennootschappen zijn op 23 mei 2016 gefailleerd.
- 2.2 Tussen eiseres en verweerster gold een toelatingsovereenkomst, die is ondertekend op 1 maart 2014. In de inleidende bepalingen van de toelatingsovereenkomst is 'het Centrum' gedefinieerd als '*het door de Stichting [zijnde verweerster, toevoeging Scheidsgerecht] geëxploiteerde B. te Y.*'. De toelatingsovereenkomst kent voorts onder meer de volgende bepalingen:

Artikel 1 Toelating

Met ingang van 1 maart 2014 wordt de Specialist [zijnde eiseres, toevoeging Scheidsgerecht] door [verweerster] als medisch specialist Anesthesie tot het Centrum toegelaten onder de hierna te vermelden voorwaarden en bedingen, voor eigen rekening en risico praktijk uit te oefenen.

Artikel 2 Functie en werkzaamheden van de medisch specialist

2.1 De medisch specialist komt met [verweerster] overeen om onder zijn persoonlijke verantwoordelijkheid alle patiënten, die zich aan zijn zorg en/of de zorg van de stichting toevertrouwen, respectievelijk op gebruikelijke wijze aan zijn zorg en/of aan de zorg van de stichting worden toevertrouwd, op het gebied van zijn specialisme:

a. de medisch specialistische zorg te verlenen, waartoe de stichting zich jegens derden, waaronder de zorgverzekeraars ten behoeve van hun verzekerden heeft verbonden;

b. de medisch specialistische zorg te verlenen, voorzover deze niet reeds onder a is begrepen. Over deze zorg wordt altijd in onderling overleg besloten.

Onder medisch specialistische zorg is begrepen onderzoek, diagnostiek en behandeling.

(...)

Artikel 3 ('**Werkzaamheden elders**') bevat voorschriften voor het geval dat de medisch specialist werkzaamheden zoals in artikel 2 lid 1 bedoeld, buiten het ziekenhuis of andere overeengekomen locaties verricht.

Artikel 10 ('**Waarneming**') bepaalt onder meer dat de medisch specialist ervoor moet zorgen dat bij afwezigheid de continuïteit van zijn werkzaamheden is gewaarborgd.

Artikel 16 ('**Samenwerking**') regelt de verplichting voor de medisch specialist om een samenwerking aan te gaan op basis van een schriftelijke overeenkomst met collega medisch specialisten van hetzelfde moeder- en/of deelspecialisme.

Artikel 20 luidt, voor zover van belang, als volgt:

Artikel 20 Declareren

20.1 *De medisch specialist declareert het hem voor de op grond van artikel 2 van deze overeenkomst verrichte werkzaamheden ten behoeve van patiënten toekomende honorarium via de stichting bij de patiënt of diens zorgverzekeraar.*

20.2 *De stichting declareert het in artikel 20 lid 1 bedoelde honorarium op een zodanige wijze dat duidelijk tot uitdrukking komt welk deel van de door de stichting te verzenden rekening betrekking heeft op de door de medisch specialist(en) verrichte werkzaamheden.*

(...)

20.7 *De stichting betaalt het door de medisch specialist via de stichting gedeclareerde en door de stichting ontvangen honorarium aan hem door. (...)*

(...)

2.3 De toelatingsovereenkomst is afgedrukt op briefpapier met een logo met als tekst 'B.' en is getekend door enerzijds D., onder de vermelding '**B.**', en anderzijds eiseres (onder de vermelding '**Voor akkoord:**').

2.4 Aan de toelatingsovereenkomst is een twee pagina's omvattende bijlage gehecht die op hetzelfde briefpapier is afgedrukt. Deze bijlage heeft als titel '*Bijlage bij de Toelatingsovereenkomst Medisch Specialist voor bepaalde tijd*'. Als datum is vermeld 1 maart 2014 en als onderwerp 'financiële vergoedingen voor het geven van anesthesiologische zorg, uitgevoerd door [eiseres] in het B.'. De eerste pagina van de bijlage is door D. geparafeerd, de tweede pagina niet. De ondertekening, op pagina 2, vermeldt aan de ene zijde '**B.**', met daaronder de handtekening van de heer H. (hierna: H.) en de toevoeging '*Algemeen directeur*'. Aan de andere zijde is eiseres vermeld, onder de toevoeging '**De Medisch Specialist**'. De bijlage heeft de volgende inhoud.

'Hieronder bevestigen wij de gemaakte afspraken omtrent de honorariumvergoeding met ingang van 01 maart 2014.

In afwijking op artikel 3, 10.3, 16 en artikel 20 van de Toelatingsovereenkomst Medisch specialisten willen wij het volgende met u overeenkomen.

- *Voor behandelingen waarbij u de **anesthesiologische zorg** heeft verricht, zal binnen en buiten de normale werktijden (tussen 08.00 uur en 16.00 uur) worden betaald:*
 - **€ 130,- per uur (niet BTW-plichtig)**
 - *Een oproep zal voor minimaal 3 uur zijn (...)*
- *De intentie is om minimaal een dag per week gebruik te maken van uw werkzaamheden. Zoals het zich nu laat aanzien zal dat in principe de donderdag zijn. Gestreefd wordt naar meer dagen per week.*
- *Betaling zal maandelijks plaatsvinden op basis van het aantal werkzame uren als Anesthesioloog binnen het B..*

- *De bedragen zijn bruto bedragen U bent zelf verantwoordelijk voor afdracht sociale premies, belastingen, genoegzame arbeidsongeschiktheidsverzekering of voorziening alsmede voor passende pensioenvoorzieningen.*
 - *Er vindt geen afdracht plaats ten behoeve van de premie voor de collectieve aansprakelijkheidsverzekering van B.*
 - *U verstrekt een VAR verklaring, waaruit blijkt dat U niet verplicht verzekerd bent voor werknemersverzekeringen*
 - *Dat partijen nadrukkelijk beogen met elkaar geen arbeidsovereenkomst aan te gaan*
 - *Partijen komen overeen dat er geen praktijk wordt opgebouwd / gevoerd en dus ook geen goodwill rechten worden opgebouwd (goodwill vrij).*
 - *Werktijden worden in goed overleg besloten met de directie en de OK planning.*
 - *Vervanging en waarneming wordt in goed en tijdig overleg met de OK planning geregeld. De redelijke kosten aan de waarneming verbonden, komen ten laste van het B..*
 - *Deze overeenkomst is geldig t/m 31 december 2014. Medio november zal een evaluatie plaatsvinden ten behoeve van continuering in 2015.'*
- 2.5 Een uittreksel (van 2 november 2016) uit het handelsregister van de Kamer van Koophandel dat betrekking heeft op verweerster, vermeldt zowel onder het kopje 'Onderneming' als onder het kopje 'Vestiging' als handelsnamen: 'B.', 'Medische Centra Nederland' en 'B.'. Als bezoekadres is vermeld, zowel onder het kopje 'Rechtspersoon' als onder het kopje 'Vestiging': 'I. (...) C.'.
- 2.6 Eiseres heeft vijf facturen wegens door haar verleende anesthesiologische zorg overgelegd, met de volgende data respectievelijk nummers: 30 april 2016 (16.09), 14 mei 2016 (16.10), 20 mei 2016 (16.11), 30 mei 2016 (16.12) en 7 juni 2016 (16.14). De hierbij in rekening gebrachte bedragen belopen in totaal € 14.838. Deze facturen zijn telkens gericht aan en verzonden aan:
- 'B.*
tav Crediteurenadministratie
E.
(...) Y.'
- 2.7 Eiseres heeft ook (als productie 10) overgelegd een overzicht met bijschrijvingen van haar bankrekening betreffende betalingen door verweerster in de periode van 11 april tot en met 3 juni 2016. Het overzicht betreft betalingen van verweerster aan haar met vermelding van onder meer de omschrijving 'voorschot' en 'db' (deelbetaling), telkens met een factuurnummer (waaronder de nummers 16.05, 16.07 en 16.08). Bij een betaling van € 2.000 op 23 mei 2016 is bij 'omschrijving' vermeld: '16.09 deel bet'. Bij een betaling van € 4.085 op 3 juni 2016 is bij 'omschrijving' vermeld: '16.10 16.09 deelbetaling'.

3. Het geschil

- 3.1 Eiseres heeft ter toelichting op haar vordering – samengevat – het volgende aangevoerd. Alle door haar verrichte werkzaamheden hebben plaatsgevonden op basis van artikel 2 van de toelatingsovereenkomst. Zij heeft nooit in opdracht van andere organisaties werkzaamheden verricht binnen het ziekenhuis. Voor al haar werkzaamheden heeft zij steeds aan verweerster gedeclareerd. Al haar desbetreffende facturen (met uitzondering van die welke in 2.6 zijn vermeld) zijn altijd volledig door verweerster voldaan. Nu de facturen met de nummers 16.09 en 16.10 ten dele zijn voldaan en de facturen 16.11, 16.12 en 16.14 in het geheel niet, resteert een bedrag van € 8.753 in hoofdsom. Behalve dit bedrag vordert eiseres wegens wettelijke handelsrente tot en met 4 november 2016 een bedrag van € 288,34 en wegens buitengerechtelijke incassokosten een bedrag van € 812,65.
- 3.2 Verweerster heeft – verkort weergegeven – onder meer het volgende aangevoerd. Eiseres is via een toelatingsovereenkomst aan verweerster verbonden, maar dit impliceert niets anders dan dat eiseres door verweerster is toegelaten haar werkzaamheden uit te voeren in het ziekenhuis. De bepalingen in de (model)toelatingsovereenkomst over het declareren zijn echter niet van toepassing op eiseres. Zij kan jegens verweerster geen aanspraak maken op honorarium, omdat de werkzaamheden van een anesthesioloog niet worden vergoed door de verzekeraar op basis van de DOT. In de bijlage bij de toelatingsovereenkomst zijn daarom afwijkende financiële afspraken vastgelegd. Deze hielden in dat eiseres een tarief per gewerkt uur kon declareren aan B.. De toelatingsovereenkomst is getekend door de bestuurder van verweerster (D.), terwijl de bijlage is ondertekend door H., destijds de algemeen directeur van B.. H. had geen functie bij verweerster. Partijen zijn bij de ondertekening van de bijlage vergeten om bij de naam van H. de juiste rechtspersoon te vermelden. Eiseres wist dat zij een afspraak maakte met H. en dat deze slechts namens B. kon tekenen en afspraken kon maken. Eiseres wist ook dat zij zaken deed met deze vennootschap en zij heeft haar facturen ook gericht aan 'de crediteurenadministratie'; en dit terwijl verweerster geen crediteurenadministratie heeft. Eiseres behoorde tot het personeel dat B. ter beschikking stelde aan diverse partijen, waaronder verweerster, tegen een voor het personeelslid in kwestie geldend uurtarief. Vanuit de daaruit voortvloeiende inkomsten werd eiseres dan betaald. Het is de rechtspersoon B. – en niet verweerster – die een betalingsverplichting jegens eiseres is aangegaan. Eiseres kan de facturen bij de curator van B. indienen en is in elk geval bij haar, verweerster, aan het verkeerde adres. Tijdens de mondelinge behandeling heeft verweerster voor het geval dat het Scheidsgerecht haar (en niet B.) gebonden zou achten aan de hier bedoelde bijlage, de nietigheid of vernietigbaarheid van de in de bijlage opgenomen nadere overeenkomst ingeroepen.
- 3.3 Eiseres heeft zich verzet tegen het subsidiaire beroep van verweerster op nietigheid dan wel vernietigbaarheid van de bijlage. Zij acht dit beroep te laat en bestrijdt het ook inhoudelijk.

4. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht en de beslissingsmaatstaf

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht volgt uit artikel 27 van de toelatingsovereenkomst en is tussen partijen niet in geschil. Het tweede lid van dit artikel verwijst naar geschilbeslechting door het Scheidsgerecht '*overeenkomstig het reglement van dat Scheidsgerecht*'. Uit deze laatste bepaling, gezien in samenhang met de leden 1 en 2 van artikel 25 van het Arbitragereglement van het Scheidsgerecht, volgt dat het

Scheidsgerecht uitspraak zal doen bij arbitraal vonnis en zal beslissen naar de regelen des rechts.

5. De beoordeling van het geschil

- 5.1 Tussen partijen is op zichzelf niet in geschil dat de door eiseres gezonden facturen tot een bedrag van in totaal € 8.753 (in hoofdsom) onbetaald zijn gebleven. De kern van het geschil wordt gevormd door de vraag of de verplichting tot betaling op verweerster rust, zoals eiseres stelt maar verweerster betwist.
- 5.2 Blijkens de toelatingsovereenkomst houdt verweerster 'het Centrum' – dat wil zeggen: het ziekenhuis – in stand. Het is ook de verweerster die in deze zaak, naar zij ook zelf heeft gesteld, als de toegelaten instelling in de zin van de Wet toelating zorginstellingen is opgetreden.
- 5.3 Uit de tekst van de toelatingsovereenkomst van partijen blijkt voorts dat eiseres de declaraties voor de door haar verrichte medisch-specialistische werkzaamheden bij ('via') verweerster moet declareren. Dit volgt uit artikel 20 van de toelatingsovereenkomst, en in het bijzonder de leden 1 en 7 van dit artikel. Geen van partijen heeft een andere, van deze bewoordingen afwijkende, uitleg van artikel 20 bepleit.
- 5.4 Volgens verweerster zijn partijen van deze bepaling (en van enkele andere bepalingen van de toelatingsovereenkomst) afgeweken door de afspraak die is vastgelegd in de bij de toelatingsovereenkomst behorende bijlage. Verweerster stelt dat eiseres op grond van haar instemming met deze bijlage moet (en ook slechts *kan*) declareren bij B.. Eiseres betwist deze uitleg van de bijlage.
- 5.5 Bij de beoordeling van dit geschilpunt stelt het Scheidsgerecht het volgende voorop. De vraag naar de betekenis van de bijlage, en in het bijzonder de vraag wie daarbij partij zijn, dient te worden beantwoord aan de hand van wat partijen over en weer uit elkaars verklaringen en gedragingen hebben afgeleid en mochten afleiden. Opmerking verdient voorts dat normaal gesproken voor de gelding van een afwijking van bepalingen van een (hoofd)overeenkomst nodig is dat degenen die partij zijn bij deze overeenkomst, zelf verklaren dat zij instemmen met de afwijking. De bewoordingen van de bijlage voorzien wel in een afwijking van enkele artikelen van de toelatingsovereenkomst, maar niet in deze zin dat eiseres voor haar declaraties niet bij verweerster maar bij B. moet zijn. In de bijlage wordt B. ook in het geheel niet genoemd.
- 5.6 Verweerster stelt dat met de bijlage is beoogd vast te leggen dat er ten aanzien van de declaraties van eiseres een directe relatie tussen haar en B. zou zijn. Volgens verweerster berustte de in vette letter getypte vermelding 'B.', boven de handtekening, de naam en de functieaanduiding van H., op een vergissing. Daar had moeten staan: 'B. BV' (B.), de vennootschap waarvan H. toen directeur was. Dit beroep op een "vergissing" kan alleen slagen als aannemelijk is dat verweerster en B. zich inderdaad hebben vergist én als eiseres heeft geweten, of op zijn minst had moeten begrijpen, dat dit het geval was. Los van de vraag of aan de zijde van verweerster en/of B. inderdaad een vergissing in het spel was, ziet het Scheidsgerecht geen aanknopingspunten voor het oordeel dat eiseres had moeten begrijpen dat hier B. en niet verweerster was bedoeld. Het in 5.5 beschreven normale geval, te weten dat een bijlage pleegt te worden getekend door dezelfde partijen als die bij de (hoofd)overeenkomst, wijst al op het tegendeel. Bovendien wijst de paraaf van D., de bestuurder van verweerster,

op instemming van verweerster met de tekst van de bijlage. Er is geen grond voor de veronderstelling dat dit blijk van instemming met de inhoud van de bijlage alleen de (kennelijk onvolledige) tekst op de eerste pagina omvat en niet de daarop gevolgde tweede pagina. Verweerster heeft ook niet gesteld dat de door eiseres overgelegde tweede pagina niet bij deze bijlage behoorde toen D. die eerste pagina parafeerde. Hier komt bij dat uit niets blijkt dat eiseres op de hoogte was van – of zelfs maar bedacht had moeten zijn op – het onderscheid tussen verweerster en B., een vennootschap die zoals gezegd in de bijlage niet is genoemd. Ook desgevraagd heeft verweerster tijdens de zitting geen concrete gegevens kunnen noemen die zouden impliceren of zelfs maar aannemelijk zouden maken dat eiseres die wetenschap had. Voor zoveel nodig is hierbij ook van belang dat verweerster, blijkens haar inschrijving in het handelsregister, zich mede van de handelsnaam 'B.' bedient. In de gegeven, hier geschetste omstandigheden, waarin de handtekening van H. is vermeld onder de aanduiding van verweerster, kon eiseres hem houden voor een vertegenwoordiger van verweerster. Kortom: als op dit punt al sprake zou zijn geweest van een vergissing aan de zijde van verweerster en/of B., dient verweerster de gevolgen daarvan zelf te dragen.

- 5.7 Van belang is voorts dat verweerster de rechtspersoon is geweest die steeds – tot het moment dat betaling uitbleef – de declaraties van eiseres heeft voldaan. Ook daaruit volgt dat eiseres (alleen) verweerster mocht beschouwen als haar contractspartner, ook ten aanzien van de uitbetaling van haar declaraties. In zoverre gedroeg verweerster zich geheel volgens de regeling van artikel 20 van de toelatingsovereenkomst. Verweerster heeft zich nog beroepen op de adressering van de facturen van eiseres, maar ook deze adressering rechtvaardigt niet de conclusie dat eiseres wist of moest weten dat (niet zij, maar) B. verantwoordelijk was voor de betaling van de facturen. De daarop voorkomende aanduiding 'B.' was immers (ook) een van de handelsnamen van verweerster, en het postadres aan de E. in Y. was tevens het adres van het (door verweerster in stand gehouden) ziekenhuis, waarin eiseres de gedeclareerde werkzaamheden had verricht. Dat dit adres tevens het vestigingsadres van B. was, is dan ook niet relevant, nog afgezien van de vraag of eiseres dit wist. Ditzelfde geldt voor de toevoeging '*tav Crediteurenadministratie*', nu ook deze toevoeging niet op een voor eiseres kenbare wijze verwees naar B. en niet naar verweerster. Het staat overigens een ieder vrij om een derde in te schakelen voor de bepaalde administratieve verwerkingen. Verweerster heeft het feit dat zij de betalingen aan eiseres heeft gedaan, verklaard met de stelling dat de rekeningen van B. waren geblokkeerd door de bank van B.. Ook als dit klopt, heeft het geen gevolgen voor de relatie tussen verweerster en eiseres, nu ook hier geldt dat uit niets blijkt dat eiseres die blokkade kende.
- 5.8 De conclusie is dat de tekst van de bijlage geen afwijking bevat van de regeling van artikel 20 van de toelatingsovereenkomst, zoals beschreven in onderdeel 5.3 van dit vonnis, in deze zin dat er een directe (financiële) relatie is ontstaan tussen B. en eiseres. De verplichting tot betaling van de facturen van eiseres voor haar werkzaamheden in het ziekenhuis van verweerster rust dus op haar, verweerster.
- 5.9 Geen van de verdere argumenten van verweerster doet afbreuk aan deze conclusie. De stukken waarop verweerster zich in dit verband heeft beroepen, zijn ofwel interne stukken ofwel documenten betreffende de verhouding van haar tot derden. Als deze stukken, waarvan sommige niet ondertekend zijn, al steun bieden voor het door verweerster bepleite standpunt, kan zij die niet aan eiseres tegenwerpen. Uit niets blijkt immers dat eiseres de hier bedoelde stukken kende. Verweerster heeft dat ook niet

gesteld. Ditzelfde geldt voor de positie van degene die de roosterplanning in het ziekenhuis verzorgde. Als het waar is dat die persoon, zoals verweerster stelt, bij B. in dienst was, volgt daaruit niet dat eiseres dat wist of moest weten. En ook hier betekent een dienstverband tussen de roosterplanner en B. niets voor de contractuele positie van eiseres. Mutatis mutandis geldt hetzelfde voor de positie van andere artsen die werkzaam waren in het ziekenhuis. Ook het standpunt van de curator in de faillissementen van de Holding en B. is – als het al steun biedt voor de stellingen van verweerster – niet bepalend voor de rechtsverhouding tussen verweerster en eiseres.

- 5.10 De stelling van verweerster dat zij niet over financiële middelen beschikt, en dus ook niet over de middelen om de vordering van eiseres te voldoen, kan niet tot afwijzing van deze vordering leiden. Tijdens de mondelinge behandeling heeft D. verklaard dat hij de vordering 'uit eigen zak' zal betalen als komt vast te staan dat verweerster een opdracht aan eiseres heeft gegeven. Dit aspect staat buiten deze procedure, waarin D. (in privé) immers geen partij is.
- 5.11 Het subsidiaire beroep van verweerster op nietigheid dan wel vernietigbaarheid van de afspraken van de bijlage treft ook geen doel. Terecht betoogt eiseres dat zij zich niet heeft kunnen voorbereiden op (de consequenties van) een eventuele nietigheid, en daardoor is geschaad in de mogelijkheid daarop adequaat te reageren. Het Scheidsgerecht gaat daarom aan dit subsidiaire verweer voorbij. Dit betekent dat geen antwoord behoeft te worden gegeven op de vraag (i) of nietigheid niet zou meebrengen dat artikel 20 van de toelatingsovereenkomst in volle omvang gelding heeft, en (ii) of het beroep op onbevoegdheid van H. om door middel van de bijlage verweerster te binden, verenigbaar is met de parafering van de bijlage door D., de bestuurder van verweerster.
- 5.12 De op zichzelf onbestreden gebleven hoofdvordering ten bedrage van € 8.753 is dus toewijsbaar. Dit geldt ook voor de gevorderde verdragingsrente, die zal worden bepaald op de wettelijke handelsrente. De toelatingsovereenkomst, met het daarin voorkomende artikel 20, kan worden gekwalificeerd als een handelsovereenkomst in de zin van artikel 6:119a lid 1 van het Burgerlijk Wetboek (BW). De overeenkomst is namelijk gesloten tussen twee professionele partijen en voldoet aan de eisen die daarvoor gelden. Verweerster heeft zich op dit punt nog verweerd met de stelling dat eiseres hier 'als particulier' is opgetreden, maar dit verweer slaagt niet. Het gaat hier immers om handelingen die eiseres als zelfstandige ondernemer in het kader van haar beroep verricht. Daarop is artikel 119a BW van toepassing.
- 5.13 Toewijsbaar is ook de vordering betreffende de buitengerechtigke incassokosten, ten bedrage van € 812,65. Eiseres heeft aangetoond dat er buitengerechtigke incasso-maatregelen hebben plaatsgevonden. De gevorderde vergoeding is niet disproportioneel.
- 5.14 De kosten van het Scheidsgerecht, ten bedrage van € 8.453,32, dienen voor rekening van verweerster te worden gebracht, nu zij voor het overgrote deel is te beschouwen als de in het ongelijk gestelde partij. Dit leidt tot de hierna in 6.2 te vermelden veroordeling van verweerster. Zij dient tevens met het door eiseres gevorderde bedrag van € 1.750 bij te dragen in de kosten van rechtsbijstand van eiseres.

6. De beslissing

Het Scheidsgerecht wijst het volgende arbitrale vonnis.

- 6.1 Verweerster wordt veroordeeld tot betaling aan eiseres van de som van € 8.753, te vermeerderen met de wettelijke handelsrente over dit bedrag, berekend over het tijdvak van 5 november 2016 tot het tijdstip van de betaling.
- 6.2 Verweerster wordt veroordeeld tot betaling aan eiseres van de som van € 812,60 wegens buitengerechtelijke incassokosten.
- 6.3 De kosten van het Scheidsgerecht bedragen € 8.453,32 en komen ten laste van verweerster. Verweerster wordt veroordeeld tot betaling aan eiseres van dit bedrag en van de som van € 1.750 als bijdrage in de kosten van de rechtsbijstand van eiseres. Het Scheidsgerecht zal het bedrag van € 8.453,32 verrekenen met het door eiseres betaalde voorschot, met terugbetaling aan eiseres van het restant.

Dit vonnis is gewezen te Utrecht en is op 27 februari 2017 aan de partijen verzonden.